

10. BÖLÜM: ALINTILAR

Kurtuluş kitabını hazırlama sürecinde beni etkileyen, bana moral veren ve sürecin anlaşılmasında katkısının olacağını düşündüğüm bazı alıntılara aşağıda yer veriyorum.

1. *Nazım Hikmet, Davet Şiiri*
2. *Ahmet Arif, Anadolu Şiiri*
3. *Mevlâna, Öğrendim Şiiri*
4. *Aşık Veysel, Beni Hor Görme Kardeşim*
5. *Olmak ya da olmamak Tiradı*
6. *İstemem Eksik Olsun Tiradı*
7. *Sokakta Küçük Oyunlar – Ezel Dizisi*
8. *Matrix Filminden Mavi hap mı, kırmızı hap mı?*
9. *Payitaht Abdülhamit Dizisinden Alıntı*
10. *Sadri Alışık Ofsayt Tiradı*

DAVET ŞİİRİ

(Nazım Hikmet)

*Dörtnala gelip Uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan
bu memleket, bizim.*

*Bilekler kan içinde, dişler kenetli, ayaklar çıplak
ve ipek bir halıya benzeyen toprak,
bu cehennem, bu cennet bizim.*

*Kapansın el kapıları, bir daha açılmasın,
yok edin insanın insana kulluğunu,
bu dâvet bizim....*

*Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi kardeşçesine,
bu hasret bizim...*

Beşikler vermişim Nuh'a
Salıncaklar, hamaklar,
Havva Ana'n dünkü çocuk sayılır,
Anadolu'yum ben,
Tanıyor musun?

Utanırım,
Utanırım fıkarcılıktan,
Ele, güne karşı çıplak...
Üşür fidelerim,
Harmanım kesat.
Kardeşliğin, çalışmanın,
Beraberliğin,
Atom güllerinin katmer açtığı,
Şairlerin, bilginlerin dünyalarında,
Kalmışım bir başıma,
Bir başıma ve uzak.
Biliyor musun?

Binlerce yıl sağılmışım,
Korkunç atlılarıyla parçalamışlar
Nazlı, seher-sabah uykularımı
Hükümdarlar, saldırganlar, haydutlar,
Haraç salmışlar üstüme.
Ne İskender takmışım,
Ne şah ne sultan
Göçüp gitmişler, gölgesiz!
Selam etmişim dostuma
Ve dayatmışım...
Görüyor musun?

Nasıl severim bir bilsen.
Köroğlu'yu,
Karayılanı,
Meçhul Askeri...
Sonra Pir Sultanı ve Bedrettin'i.
Sonra kalem yazmaz,
Bir nice sevda...
Bir bilsen,
Onlar beni nasıl severdi.
Bir bilsen, Urfa'da kurşun atanı
Minareden, barikattan,
Selvi dalından,
Ölüme nasıl gülerdi.
Bilmeni mutlak isterim,
Duyuyor musun?

Öyle yıkma kendini,
Öyle mahzun, öyle garip...
Nerede olursan ol,
İçerde, dışarda, derste, sırada,
Yürü üstüne üstüne,
Tükür yüzüne celladın,
Fırsatçının, fesatçının, hayının...
Dayan kitap ile
Dayan iş ile.
Tırnak ile, diş ile,
Umut ile, sevda ile, düş ile
Dayan rüsva etme beni.

Gör, nasıl yeniden yaratılırım,
Namuslu, genç ellerinle.
Kızlarım,
Oğullarım var gelecekte,
Her biri vazgeçilmez cihan parçası.
Kaç bin yıllık hasretimin koncası,
Gözlerinden,
Gözlerinden öperim,
Bir umudum sende,
Anlıyor musun?

OLMAK YA DA OLMAMAK

(Shakespeare'in Hamlet adlı oyunundan alıntı)

- *Olmak ya da olmamak, işte bütün mesele bu!*
- *Katlanmak mı güzel, zalim kaderin oklarına.*
- *Yoksa belaya karşı direnip, dur yeter, demek mi?*

- *Ölmek, uyumak sadece!*
- *Düşün ki uyumakla bitebilir bütün acıları insanın.*
- *Uyumak, düş görürsen uykuda işte o kötü!*

- *Çünkü ölüm uykularında,*
- *Sıyrıldığın zaman yaşam kaygısından,*
- *Ne düşler görebilir insan, düşün bunu.*
- *Bu düşüncedir ki uzun yaşamayı cehennem eden.*

- *Kim dayanabilir zamanın kırbacına?*
- *Zorbanın kahrına, gururun çiğnenmesine,*
- *Sevginin kepaze edilmesine,*
- *Kanunların bu kadar yavaş,*
- *Yüzsüzlüğün bu kadar çabuk yürümesine,*
- *Kötülere kul olmasına iyi insanın.*

- *Bir bıçak saplayıp göğsüne kurtulmak varken?*
- *Kim ister bütün bunlara katlanmak,*
- *Ağır bir hayatın altında inleyip ezilmek,*
- *Ölümden sonraki bir şeyden korkmasa,*
- *Kimsenin gidip de dönmediği bilinmez dünya*
- *Ürkütmese yüreğini?*
- *Bilmediğimiz belalara atılmaktansa*
- *Çektiklerine razı etmese insanı?*

- *Bilinç böyle korkak ediyor hepimizi:*
- *Düşüncenin soluk ışığı bulandırıyor*
- *Yürekten gelenin doğal rengini.*
- *Ve nice büyük, yiğitçe atılışlar*
- *Yollarını değiştirip bu yüzden.*
- *Bir iş, bir eylem olma gücünü yitiriyorlar.*

- **Korkma!**

SOKAKTA KÜÇÜK OYUNLAR

(Ezel dizinden alıntı)

- *Bugün delice bir işe başlıyoruz. Bugün ülkenin en güçlü adamını karşıma alıp, ‘Seni indireceğim’, diyorum. Benim tek başıma bu sistemle baş etmem zor. Bir günde iki günde biraz bilekle, olmadı biraz zekâ ile çözülecek mesele değil bu.*
- *Her şeyi olan adama, hiçbir şeyi olmayan adam. Evim yok, param yok, arkam yok, hiçbir şeyim yok. Ben en aşağıdayım, sokaktayım, halkın arasındayım. Benim kalem işte burası. Adım adım herkesin gönlünü fethedeceğiz, belki aylar, yıllar sürecek.*
- *Küçümseyecekler, ‘bunlardan bir şey olmaz’, diyecekler.*
- *Kenara attıkları değerleri tekrar hatırlatacağız; şefkat, sabır, onur, sevgi, arkadaşlık, emek... Öyle unutmuşuz ki bunları, söylerken bana bile yalan geliyor. Ama değil.*
- *Kenara attıkları değerleri tekrar hatırlatacağız; şefkat, sabır, onur, sevgi, arkadaşlık, emek... Öyle unutmuşuz ki bunları, söylerken bana bile yalan geliyor. Ama değil.*
- *Sokakta küçük oyunlar. Onların borsayla, faizle, medyayla yaptıklarını biz hoş sohbetle, dayanışmayla, paylaşarak yapacağız. En yukarı çıkana kadar. İlkelerden ödün vermeden.*
- *En tepeye çıkar mıyım? Bilmiyorum ama bu savaşın sonunda ben olmasam da halk uyanmış ve kurtuluş yolu açılmış olacaktır.*
- *Tarihimizde birkaç adam vardı, 100 yıl önce, 500 yıl önce, 1500 yıl önce... işte o adamların mirası, emaneti var sırtımızda, işin peşini bırakmayız. Hala öğrenmediniz mi, biz böyleyiz!*

BİRLİĞE DAVET

Kurtuluş, size ne maaş vaat ediyor ne ücretsiz bir şeyler ne de gözünüzü boyamaya çalışıyor.

Aklı kuvvetli yiğitler gerek, beyin takımı için.

Gönlü kuvvetli yiğitler gerek, duaları için.

Dili kuvvetli yiğitler gerek, sözümüzü yaymak için.

Bileği kuvvetli yiğitler gerek, mücadeleyi korumak için.

Kalemi, klavyesi kuvvetli yiğitler gerek, mesajı çoğaltmak için.

‘Bir oyum var’, diyen yiğitler gerek, sessiz ve umutla sandık vaktini bekleyen.

Kurtuluş, sizi karanlığa karşı birlik olmaya davet ediyor.

ÖĞRENDİM ŞİİRİ
(Alıntı: Mevlâna Celaleddin Rumi)

"Sonsuz bir karanlığın içinden doğdum.
Işığı gördüm, korktum.
Ağladım...

Zamanla ışıkta yaşamayı öğrendim.
Karanlığı gördüm, korktum.
Gün geldi sonsuz karanlığa uğurladım sevdiklerimi.
Ağladım...

Yaşamayı öğrendim.
Doğumun, hayatın bitmeye başladığı
An olduğunu;
Aradaki bölümün,
Ölümden çalınan zamanlar olduğunu öğrendim...

Zamanı öğrendim.
Yarıştım onunla.
Zamanla yarışılmayacağını,
Zamanla barışılacağını, zamanla öğrendim...

İnsanı öğrendim.
Sonra insanların içinde iyiler ve kötüler olduğunu.
Sonra da her insanın içinde iyilik ve kötülük bulunduğunu öğrendim...

Sevmeyi öğrendim.
Sonra güvenmeyi.
Sonra da güvenin sevgiden daha kalıcı olduğunu.
Sevginin;
Güvenin sağlam zemini üzerine kurulduğunu öğrendim...

İnsan tenini öğrendim.
Sonra tenin altında bir ruh bulunduğunu.
Sonra da ruhun aslında tenin üstünde olduğunu öğrendim...

Evreni öğrendim.
Sonra evreni aydınlatmanın yollarını öğrendim.
Sonunda evreni aydınlatabilmek için;
Önce çevreni aydınlatabilmek gerektiğini öğrendim...

Ekmeği öğrendim.
Sonra barış için;
Ekmeğin bolca üretilmesi gerektiğini.
Sonra da ekmeği hakça üleşmenin,
Bolca üretmek kadar önemli olduğunu öğrendim...

Okumayı öğrendim.

Kendime yazıyı öğrettim sonra.

Ve bir süre sonra yazı, kendimi öğretti bana...

Gitmeyi öğrendim.

Sonra dayanamayıp dönmeyi.

Daha da sonra kendime rağmen gitmeyi...

Dünyaya tek başına meydan okumayı öğrendim genç yaşta.

Sonra;

Kalabalıklarla birlikte yürümek gerektiği

Fikrine vardım.

Sonra da asıl yürüyüşün; kalabalıklara karşı olması gerektiğine aydım...

Düşünmeyi öğrendim.

Sonra kalıplar içinde düşünmeyi öğrendim.

Sonra sağlıklı düşünmenin kalıpları yıkarak düşünmek

Olduğunu öğrendim...

Namusun önemini öğrendim evde...

Sonra yoksundan namus beklemenin;

Namussuzluk olduğunu.

Gerçek namusun, günah elinin altındayken,

Günaha el sürmemek olduğunu öğrendim...

Gerçeği öğrendim bir gün

Ve gerçeğin acı olduğunu.

Sonra kararında acının, yemeğe olduğu kadar hayata da lezzet kattığını öğrendim...

Her canlının ölümü tadacağını,

Ama sadece bazılarının

Hayatı tadacağını öğrendim...

Ben dostlarımı

Ne kalbimle ne de aklımla severim.

Olur ya;

Kalp durur,

Akıl unuttur.

Ben dostlarımı ruhumla severim.

O ne durur ne de unuttur..."

İstemem Eksik Olsun Tiradı
(Cyrano De Bergerac Filminden Alıntı)

- “Siz söyleyin, ne yapmak gerek?
- Sağlam bir arka mı bulmalıyım?
- Onu mu bellemeliyim?
- Bir ağaç gövdesine dolanan sarmaşık gibi önünde eğilerek efendimiz sanmak mı?
- Bilek gücü yerine dolanla tırmanmak mı?
- **İstemem!**
- Herkesin yaptığı şeyleri mi yapmalıyım **dostlar**?
- Sonradan görmelere övgüler mi yazmalıyım?
- Bir bakanın yüzünü güldürmek için önünde şaklabanlık edip, taklalar mı atmalıyım?
- **İstemem! Eksik olsun!**
- Her sabah kahvaltıda **havyar** mı yemeli?
- Sabah akşam dolaşıp pabuç mu eskitmeli?
- Onun bunun önünde boyun mu eğmeli?
- **İstemem! Eksik olsun!**
- Ciğeri beş para etmezler mi “yetenekli” demeli?
- Eleştiriden mi çekinmeli?
- “**Ben, ben, ben...**” diye mi sayıklamalı?
- İstemem! Eksik olsun böyle bir şöhret!
- **İstemem! Eksik olsun!**
- Korkmak, tükenmek, bitmek... Şiir yazacak yerde eşe dosta gitmek.
- Dilekçeler yazıp içini ortaya dökmek?
- **İstemem! Eksik olsun! İstemem! Eksik olsun!**
- Ama şarkı söylemek, dans etmek, gülmek, düşlemek, yürümek,
- Çay içmek, bir kedinin başını okşamak, çimlere uzanmak...
- Tek başına... Özgür olmak... Dünyaya kendi gözleriyle bakmak...
- Islık çalmak, aklına esince şapkanı yan yatırmak...
- Bir hiç uğruna kılıcına ya da kalemine dokunmak...
- Ne ün peşinde olmak, para pul düşünmek,
- İstedğin zaman Ay’a bile gidebilmek.
- Başarıyı alının teriyle elde edebilmek.
- Demek istediğim asalak bir sarmaşık olma sakın.
- Varsın boyun olmasın bir söğüdünki kadar.
- Yaprakların bulutlara erişmezse bir zararın mı var?

BENİ HOR GÖRME KARDEŞİM

(Aşık Veysel Şiiri)

- Beni hor görme kardeşim
- Sen altınsın, ben tunç muyum?
- Aynı vardan var olmuşuz
- Sen gümüştün, ben sac mıyım?

- Ne var ise sende bende
- Aynı varlık her bedende
- Yarın mezara girende
- Sen toksun da ben aç mıyım?

- Kimi molla kimi derviş
- Allah bize neler vermiş?
- Kimi arı, çiçek dermiş
- Sen balsın da ben geç miyim?

- Topraktandır cümle beden
- Nefsini öldür ölmeden
- Böyle emretmiş Yaradan
- Sen kalemsin, ben uç muyum?

- Tabiata Veysel Aşık
- Topraktan olduk, kardaşık
- Aynı yolcuyuz, yoldaşık
- Sen yolcusun, ben bac mıyım?